

havde Sagen været en anden. Men saaledes er det jo slet ikke, han ønsker bare nu Sagen skubbet ud, saaledes at vi ikke komme til at tage Stilling til den i Øjeblikket. Det er ganske sikkert, fordi hans Interesser ere først og fremmest at varetage private Arbejdsgiveres Interesser. De private Arbejdsgivere ere jo Kærnen i Højres Hær, og den maa han først og fremmest tjene. Hvordan det saa gaar med Arbejderne, bliver et Spørgsmaal i anden Række. Jeg vil haabe, at det ikke sker, at Forslaget bliver taget tilbage. Jeg ønsker, vi maa faa Afstemning om denne Sag endnu i Aften.

Det er underligt, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har ladet sig omvende af den højt-ærede Minister, da dog to af hans Meningsfæller ere staaede op og have leveret kraftige Indlæg til Fordel for Ministerens Forslag. Man skulde tro, at det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) og et saa fortrinligt Medlem som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) maatte dog kunne øve nogen Vægt paa det ærede Medlem fra Frederiksberg. Men heller ikke disse to Medlemmer bryder han sig om. Han siger, han er bleven omvendt ved at høre den højtærede Minister. Jeg maa sige, at den højtærede Ministers Tale har gjort lige det stik modsatte Indtryk paa mig, idet jeg finder, at hans Forslag netop efter den Motivering, han har givet det, fortjener at blive gennemført.

Der tales fra saa mange Sider om, at dette Forslag skulde være Beskyttelse. Jeg synes ikke, at det, at Staten gør et Forsøg, kan kaldes Beskyttelse. Det er ikke noget nyt, at Staten gør Forsøg. Det gør den paa saa mange Omraader. Den giver aarlig meget store Bevillinger til Forsøg paa Landbrugets Omraade, navnlig vedrørende Planteavl, og har givet betydelige Bevillinger paa Fiskeriets Omraade, og Staten bør derfor ogsaa paa Industriens Omraade være villig til at prøve, om det ikke var muligt, at den meget store Virksomhed, det drejer sig om her, kunde blive paa det hjemlige Arbejdsmarked. Jeg synes egentlig, at man slet ikke kan tage Stilling til det Spørgsmaal i Øjeblikket. Endelig Stilling kan først tages, naar Forsøget er gjort, naar de to Lokomotiver ere byggede, og Regnskab for dem foreligger, og jeg kan ikke se, at nogen er bunden af det Forslag, her foreligger, i Henseende til, hvordan man vil stille sig i Fremtiden overfor Spørgsmaalet om at

bygge Lokomotiver her i Danmark. Først naar Lokomotiverne ere byggede og Regnskabet foreligger, har man de virkelige Tal at gaa ud fra. Det er min Overbevisning, at det, som er forlangt til de to Lokomotiver, er meget rigeligt, og at vi ere absolut paa den sikre Side. Hvor meget der er forlangt ud over, hvad der behøves, kan jeg selvfølgelig ikke sige, men det er min Overbevisning, at der er forlangt mere, og det forekommer mig, at vi godt kunne bringe dansk Industri det Offer, at man gør dette praktiske Forsøg, og naar det er gjort, tage vi bagefter vort endelige Standpunkt.

Man faar det Indtryk af de Herrer, der yde Modstand mod dette Forslag, og særlig de Herrer fra Højres Side, at de ere bange for, at det derved vilde kunne konstateres, at Staten kan bygge billigere, at man altsaa derved kunde faa Indblik i, hvad private Arbejdsgivere kunne tjene ved dette Arbejde, og at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) ønsker at faa Sagen forpurret, udsat. Og kan det lykkes, er den Sag ganske sikkert slaaet ihjel for et Aar, men jeg tvivler ikke om, at den vil rejse sig igen næste Aar, og jeg tvivler ikke om, at den vil sejre, thi jeg er ikke i Tvivl om, at man lige saa godt kan fremstille Lokomotiver her i Landet, som man fremstiller det øvrige Jernbanemateriel, vi bruge.

Ellinger: I Anledning af de sidste Bemærkninger og ligeledes i Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) vil jeg minde om, at der, hvis jeg ikke tager fejl, i Lokomotivkommissionens Betænkning staaar, at intetsteds i Verden findes der Statsfabrikker til Tilvirkning af Lokomotiver, undtagen et Sted, det er, saa vidt jeg husker, Ungarn, og der fabrikeres Lokomotiver til en Betaling, der er 66 pCt. højere end den, de faas for andre Steder. Dette med Hensyn til Statsdrift.

Da jeg saa dette Forslag fra Ministeren om, at han vilde gøre et Forsøg, troede jeg, at han virkelig vilde prøve noget alvorligt, noget der vilde være en Vejledning. Derfor stod jeg forundret over, at han ikke havde faaet Tilslutning fra hele Finansudvalget til et fornuftigt Forsøg. Men nu viser det sig jo, at det slet ikke er noget fornuftigt Forsøg, thi det, som det drejer sig om, er, efter hvad den højtærede Minister sidst sagde, og ogsaa efter hvad det ærede Medlem fra Holbæk sagde, at faa konstateret, til hvor bil-